

Fatty i fängelset.

Från San Francisco har telegraferats, att "Fattys" häktning är allmänt samtalsämne i hela Amerika.

Bland Fattys vänner har händelsen framkallat stor sorg, och det har genast vidtagits alla möjliga åtgärder för att rädda skådespelaren. Bl. a. ha Fattys vänner på hans anmodan vidtalat Amerikas mest berömde advokat, Mac Lee, som mot 100,000 dollars lovat föra Fattys talan.

Trots erbjudandet av en borgen på en million dollars har polisen vägrat släppa ut Fatty förrän saken är närmare undersökt. Under den tid han suttit fängslad, har han mottagit 8—900 brev, vari hans leondrare uttrycka sin sorg och sitt deltagande över den olycka, som träffat deras avgudade gunstling. Kamraterna besöka honom flitigt i fängelset, både de kvinnliga och de manliga. Douglas Fairbanks, Tom Moore, William Farnum, Mae Marsh m. fl.

Inför polisen har den fängslade förklarat, att han inte begått någon förbrytelse, utan berättat, att han inviterat miss Rappe och hennes kvinnliga direktör, Mrs Belmont, på frukost i sin våning. De fingo åtskilligt att dricka, och plötsligen blev miss Rappe hysterisk och förklarade, att hon inte kunde andas. Hon försökte också i sitt upphetsade tillstånd att slita av sig kläderna. Man gav henne ett kallt bad, men detta gjorde ingen nytta, varefter man förde henne in i ett annat rum och lade henne på en soffa. Fatty försäkrar, att han inte ett ögonblick varit lämnad ensam med miss Rappe, och huruvida detta är sant eller inte skall den kommande rättegången förmodligen avgöra.

Chaplin har i London uttalat, att "Fatty Arbuckle alltigenom är en vit man", som man aldrig kan misstänka för ett mord.

Rättegången börjar om fjorton dagar.

Närmare detaljer beträffande Fattys förbrytelse ha senare ingått.

Fröken Rappe hade telefoniskt mottagit en inbjudan från Fatty, som hon kände sedan fem år tillbaka. Vittnet och fröken Rappe följdes åt till hotell St. Francis, där Fatty bodde. Då de kommo fram till hotellet visades de in i ett rum, där Arbuckle uppehöll sig med två artister. Det serverades "förfriskningar" (visky och genever), och då fröken Rappe hade fått några glas till livs drogs hon in i ett angränsande rum av Arbuckle, som sade:

— Jag har väntat på dig i fem år, och nu har jag dig.

Dörren stängdes inifrån. Då fru Belmont inte kände fröken Rappe närmare lände hon sig inte föranledd att ingripa förrän bråk och höga rop en timme senare alarmerade henne. Hon bultade och sparkade på dörren, men det kom intet svar inifrån. Däremot fortsatte ropen och efter en halv timmes fåfänga försök att få Arbuckle att öppna dörren beslöt fru Belmont att telefonera till hotellets direktör. Denne kom strax efteråt tillstådes, och i samma ögonblick öppnade också Fatty dörren och kom till synes, iförd pyjamas och med fröken Rappes hatt på tre kvart på

huvudet. Han log sitt filmsmil mot de närvarande, medan man hörde fröken Rappe ropa inifrån rummet:

— Jag tror jag är skadad invärtes! Jag dör! Det var hans skuld!

På förhördomarens fråga om fröken Rappe gjorde motstånd när Fatty drog henne in i rummet bredvid svarade fru Belmont nekande. Själv hade frun "bara" druckit tio glas visky, men ansåg sig dock ha en klar bild av det som passerat, som tydligen minst av allt varit någon komedi.

Fattyaffären har väckt ett våldsamt uppseende över hela Amerika, där ropen på att filmindustrien skall "elan its house" ljuda allt starkare och där det kravet rests att inga Fattyfilmer måtte visas innan skådespelaren tvätt sig ren för den anklagelse som blivit rest mot honom.

Man har dragit i härnad mot det leverne som sedan länge tillbaka förts av filmens stjärnor av båda könen, och sekreteraren i Los Angeles' sedlighetsförening har i en undersökning, som överlämnats till polisen, pekat på "det fruktansvärt tygellösa leverne" som föras av "ett kottteri fantastiskt överbetalade aktörer och aktriser" i Los Angeles och förstaden Hollywood, vilka allmänt gå under benämningen "de livskraftiga hundrade".

Polisen säges länge ha haft sina blickar riktade på detta exklusiva kottteri, varifrån de bäst kända av Hollywoods artister hållit sig strängt borta.

Historier om hur dessa herrar och damer, vilka tyckas förfoga över obegränsade inkomster, husera fylla för närvarande tidningarna. Hur det går till vid deras sammankomster illustreras av följande skildring av en festlighet som nyligen ägt rum i ett av Hollywoods palatslika residens". "De livaktiga hundrade" voro samlade i något som kallats "de goda kamraternas håla". På en signal från en av gästerna inträdde en tjänsteflicka, skjutande

framför sig ett tebord, på vilket det emellertid inte fanns några tekoppar, utan i stället ett rikt urval narkotiska droger. Flickan, som inte besväras av något överflöd på kläder, passerar förbi var och en av de praktfullt skrudade gästerna, som välja ut sitt älsklingsgift.

att kinematografägarna beslutat sina kontrakt med de mest kända namn på den tiden.

Arbuckle har gjort försök att sätta på fri fot mot borgen. Det kan ej avslås, om åklagaren kan sig till att yrka ansvar för d. Krater äro emellertid, särskilt från kvinnohål i rörelse för att få den tilltalade dömd för mord.